

ГЛАВА ШЕСТА.

За нарѣчіето.

§ 54. Нарѣчіе е дѣла, коѣто ѣзавѣва каквниѣтъ илѣ времето на дрѣга каквниѣ илѣ рѣкота; кѣкто: твѣ рѣдѣ слѣджиз; бѣ рѣжѣ хѣдиз; хѣблѣо пѣше; днесѣ доидѣ; мѣшишкѣмѣж рѣи.

§ 55. Нарѣчіѣта бѣватѣ кѣчественни илѣ временни: пѣрвитѣ показватѣ каквниѣтъ, коѣто са нахѣжда въ дрѣгѣ каквниѣ илѣ рѣкотѣ; кѣкто: тѣи живѣе ѣхлѣно; кѣщѣта сѣзѣдена доврѣ; цвѣтѣтъ мѣмѣлѣогѣниѣ; дрѣгитѣ показватѣ ѣтстранѣнно време при каквниѣтъ илѣ рѣкотѣтъ, дѣто стѣва ѣзѣ въиѣ нѣго, илѣ по слѣжѣ; кѣкто: вѣра вѣлѣджѣдѣ; ѣзѣживѣѣжѣтѣжѣ; ѣтѣвѣмѣтамѣи др. т.

§ 56. По зиѣменованѣето си нарѣчіѣта са дѣлѣтъ на тѣ ѣтредѣ:

1) Нарѣчіѣ каквниѣ, коѣто показватѣ свѣиѣтъ на рѣкотѣта илѣ на дрѣга каквниѣ (ѣпитанѣе: какѣ?); какѣто: доврѣкѣзѣва, лѣшо пѣше, скѣро ѣитѣ. Тѣ нарѣчіѣ произлѣзѣтъ ѣтѣ кѣчественитѣ прилагѣтелны ѣменѣ.

2) Нарѣчіѣ време, коѣто ѣтговѣратѣ на питанѣе: коѣа? — Тѣ сѣ: днесѣ, нынѣ, сегѣ,